el Periódico de Catalunya Catala
27/02/2000
3a.20

PROC.: BARCELONA
PERIOD.: DIARIA
OJ. ÚTIL: 109..598
OJD DIF.: 83.416
TEL.: 91 265 53 53
WEB: www.elperiodico.es
E-MAIL: fjbru@elperiodico.es

La UOC forma policies informàtics

La Universitat Oberta de Catalunya ensenya a perseguir delinqüents a la Xarxa en un curs de la UE.

CAROLINA SILVA

A nous problemes, noves solucions. Si Internet trenca barreres i els delinqüents informàtics les travessen sense miraments, la policia també haurà de comptar amb el seu propi salconduit. Però les lleis encara resulten inflexibles. De poc servirà la destresa policial a l'hora d'atrapar un *hacker*, un intrús informàtic capaç de revelar dades confidencials, com secrets industrials o el número d'un usuari per extreure diners del seu compte bancari, si el delinqüent actua des de l'altra cantonada del planeta, on aquesta activitat pot ser que no estigui considerada com a delicte.

Per acabar amb aquesta paradoxa va ser concebut el Projecte d'Investigació i Formació sobre Criminalitat Informàtica, emmarcat en el Programa sobre Criminalitat Organitzada de la Unió Europea. A més a més de garantir formació en la persecució policial de delictes informàtics a cent policies catalans, espanyols, italians i alemanys, establirà les bases d'una línia oberta de cooperació supranacional destinada a acostar els criteris legislatius i judicials utilitzats pels respectius països.

Contingut del curs

Per una banda, el curs, que està impartit per la Universitat Oberta de Catalunya a través del seu campus virtual, capacitarà els cossos de policia en dos nivells. El seu coordinador, Óscar Morales, explica que la formació engloba des de la simple canalització d'una denúncia relativa a un delicte informàtic, fins a l'especialització de l'equip destinat a rastrejar la Xarxa fins a trobar el delinqüent, actuació en què la mateixa investigació policial ha de ser combinada amb la destresa informàtica.

Però per poder arribar a aquesta capacitació és necessari revelar prèviament els secrets que amaga la mateixa arquitectura informàtica. La investigació, en què participen –a més a més de la Universitat Oberta–, la Universitat Autònoma de Barcelona, la Universitat de Trento, l'Escola de Policia de Baden-Wütenberg, l'Escola de Policia de Catalunya i la Unitat de Delictes Informàtics de la Brigada Central de la Policia Judicial, analitzarà els punts considerats febles de la Xarxa amb la finalitat de dibuixar el mapa de totes les possibles accions delictives.

CARLOS MONTAÑÉS

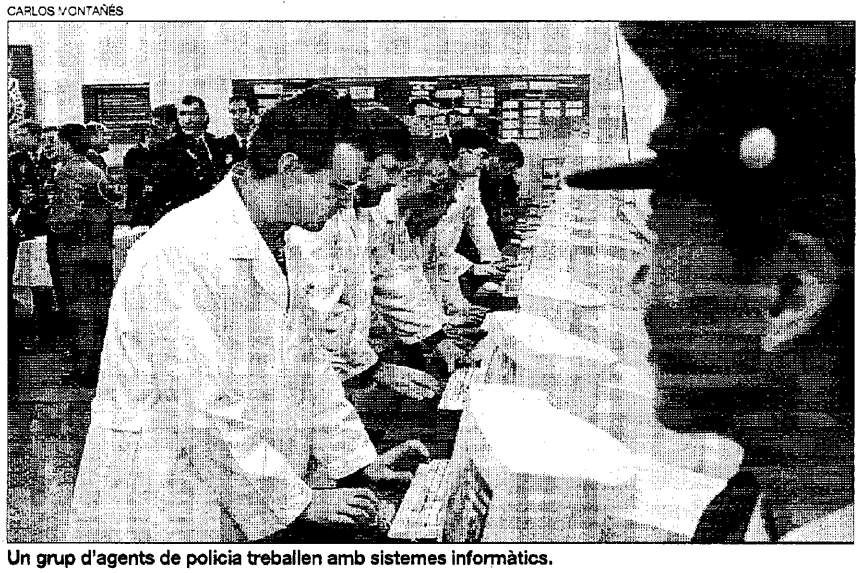

Un grup d'agents de policia treballen amb sistemes informàtics.

Preocupació pels 'hacker'

A aquest respecte, si bé la difusió de pornografia infantil per Internet segueix sent considerat el delicte informàtic més preocupant, a causa del seu caràcter altament lesiu per al menor, és la simple entremaliadura del *hacker*, la que més maldecaps causa tant a policies com a juristes. Al marge de la complexitat de la seva persecució, donada la dificultat de trobar els rastres de l'atacant, esborrats a través dels diferents ordinadors que fa servir, el fet que l'intrusisme es pugui quedar en una simple broma (el denominat *hacker blanc*), o bé derivar en un autèntic robatori de dades confidencials, fa difícil establir una llei capaç de combatre aquesta activitat.

En aquest context, l'opinió dels penalistes està totalment polaritzada, segons Óscar Morales. Mentre que els més estrictes comparen el mer intrusisme sense captació o manipulació de dades amb una violació de domicili, delicte tipificat per la legislació encara que no es produeixi robatori de pertinences, els més permissius comparen el *hacker blanc* amb un curiós que mira per la finestra de la vivenda per saber el que hi ha dins de la casa. El debat està obert. Al seu torn, la jurisprudència espanyola amb prou feines s'ha començat a pronunciar, si bé fins ara considera delinqüent qualsevol mena de *hacker*, tant si és *blanc* com si és *negre*.